

K BarcNova
Records

Bach Goldberg Variations | String Trio

CAMERATA
RCO

Members of the Royal Concertgebouw Orchestra

Joh. Seb. Bach

Johann Sebastian

Bach

Goldberg-Variationen

BNV 9928

Alle mit ursprünglichen Notenschreibungen
Transkriptionen für Streichquartett 1928

Goldberg Variations
Transcription for String Trio by

Samuel Johnson
London / Paris

1928
Bach

Johann Sebastian Bach 1685-1750

Goldberg Variations

BWV 988, Arranged for string trio
by Dmitry Sitkovetsky

Camerata RCO
Members of the Royal
Concertgebouw Orchestra

Annebeth Webb Violin
Jeroen Woudstra Viola
Honorine Schaeffer Violoncello

CD 1

- 1** ARIA
- 2** VARIATIO I
- 3** VARIATIO II
- 4** VARIATIO III Canone all'Unisone
- 5** VARIATIO IV
- 6** VARIATIO V
- 7** VARIATIO VI Canone alla Seconda
- 8** VARIATIO VII Al tempo di Giga
- 9** VARIATIO VIII
- 10** VARIATIO IX Canone alla Terza
- 11** VARIATIO X Fughetta
- 12** VARIATIO XI
- 13** VARIATIO XII Canone alla Quarta
- 14** VARIATIO XIII
- 15** VARIATIO XIV
- 16** VARIATIO XV Canone alla Quinta

- 17** VARIATIO XVI Overture
- 18** VARIATIO XVII
- 19** VARIATIO XVIII Canone alla Sesta
- 20** VARIATIO XIX
- 21** VARIATIO XX
- 22** VARIATIO XXI Canone alla Settima
- 23** VARIATIO XXII
- 24** VARIATIO XXIII
- 25** VARIATIO XXIV Canone all'Ottava
- 26** VARIATIO XXV Adagio
- 27** VARIATIO XXVI
- 28** VARIATIO XXVII Canone alla Nona
- 29** VARIATIO XXVIII
- 30** VARIATIO XXIX
- 31** VARIATIO XXX Quodlibet
- 32** Aria da Capo

Total Time 84'03

Perhaps a sleeping pill would have been more practical

Tragic vaudeville in one act
by Thomas A. Beijer

Place and time of action: Dresden, 1743.

Persons:

COUNT CARL HERMANN VON KEYSERLINGK

Russian diplomat. Suffers from insomnia.

JOHANN GOTTLIEB GOLDBERG

Brilliant sixteen-year-old harpsichordist, in the private services of the count.

DOCTOR – silent role

Scene 1

The doctor's office.

COUNT CARL HERMANN VON KEYSERLINGK: Doctor. I can't sleep.

DOCTOR: *(Looks at the Count for a while. Finally, he shrugs his shoulders.)*

Changement.

Scene 2

The Count's bedroom. The Count lies in bed, wearing a pointy nightcap with a long tassel. The young maestro Goldberg preludes a bit on the harpsichord.

COUNT CARL HERMANN VON KEYSERLINGK:

How kind it was of Johann Sebastian, to compose me a new book of keyboard music! 'Perhaps this will make you fall asleep', he wrote. Well, let's hope so. Because that idiot doctor wasn't very serviceable... Hey, Goldberg! Will you please stop playing those stupid scales? Play me Herr Bach's new piece! (*Annoyed, Goldberg looks up from the keyboard. He mumbles something inaudible, takes a brand new, leather bound score from a pile, puts it on the music rack, opens it and starts playing.*)

COUNT CARL HERMANN VON KEYSERLINGK:

Ah... (*Sinks deeper into his pillows.*) How wonderful that is... Good old Sebastian! Simply marvellous! Although, it's suspiciously similar to the Chaconne in G Major by that bloke from Halle, what's his name again, that weirdo who went to London. Well, never mind. Luckily, plagiarism isn't a big sin in the eighteenth century. In contrary to the twentyfirst one. I mean - I can imagine. My God, what a beautiful, restful little aria! And I think it's working already... I'm drowsing... I'm dozing off... Must not forget to send Sebastian a golden goblet filled with one hundred Louis d'Or tomorrow... (*He yawns and falls asleep. Then, Goldberg plays the first variation. The Count jumps straight upright in bed.*)

What on earth! That clown composed a cycle of variations! But what a strange one! The first variation should be a mild, lightly varied version of the theme, not a *polonaise!* (*Goldberg plays Variation 2*) And now the three four-time suddenly changed into a two-four time... Very unconventional indeed. (*Variation 3*) Oh. It's already done with the two-four time. And now we get a canon, on the unison, I think - yes, the second voice starts on the same note as the first one, one bar later. (*Variation 4*) A *passepied!* Now suddenly it becomes a dance suite! I have to sleep! Not to dance! (*Variation 5*) Look at that guy Goldberg, crosses his hands one over the other like a mad man, what a virtuoso... (*Variation 6*) Another canon. But this one is on the second. So the next one must be on the third. If not, I'll eat my nightcap. (*Variation 7*) No! It's a *gigue!* Does Sebastian really think I'm able to sleep with this dance music? Now the canon on the third has to come - (*Variation 8*) Wrong again! Another virtuoso variation with crossed hands... Well, a promise is a promise... (*The Count takes off his nightcap and starts chewing on the tassel. Goldberg plays Variation 9*) Oh. There it is. Canon on the third. Oh. There it is. Canon on the third. (*The Count puts his nightcap back on.*) (*Variation 10*) A four-part fugue... How wonderful... Never heard a fugue subject with this many ornaments... (*Variation 11*) What's this? A toccata? scales, triads, trills, Goldberg has his hands full with it... (*Variation 12*) Canon on the fourth. Seems like Sebastian wants to go through the whole octave with those canons. But first, he will come again with some kind of dance, I suppose...

(Variation 13) Yup: *Sarabande*. *(Variation 14)* And again a virtuoso toccata. By far the most virtuoso one 'till now...*(Variation 15)* What a shock! For the first time not G Major anymore, but g minor... Such melancholic ascending notes... Such... Hey. Wait a sec... Seems to be... Yes: it's a canon in the fifth. But the second voice is mirrored, goes exactly the other way around... *(Variation 16)* And we're back in Major. How majestic it is, this *ouverture* in the French style... *(Variation 17)* Unbelievable, the way Sebastian makes something genius out of almost nothing, now he builds an entire variation on just some rising and falling thirds! *(Variation 18)* There we are: the canon on the sixth. *(Variation 19)* How beautiful! Just like a nice, little musical snuff box... *(Variation 20)* There he goes again, that Goldberg, with his crossed hands. I wonder if they ever clash... *(Variation 21)* The second variation in g minor. Canon on the seventh. Then we should be near the end, because the octave is actually the unison again. Had that already. How gorgeous this variation is, and how sad... *(Variation 22)* And how consoling this one is! *(Variation 23)* And how virtuoso this one! Look at Goldberg's hands, just like a playing pair of dragonflies... This has to be the final variation. *(Variation 24)* No! Can't believe my ears! A canon in the octave! Johann Sebastian, you genius! Is this the final variation then, now the circle is round? *(Variation 25)* Another one! In minor! So after this one there has to come another one, because it cannot end in minor. What a touching, sorrowful, even tragic variation this is, and how inventive and remarkable are all those chromatic shades, like the shifting colors of a pearl... *(Variation 26)* And what a great contrast, such a

cheerful toccata! This has to be the end. *(Variation 27)* Allright. Now I'll eat my nightcap: a canon on the ninth. *(He takes off his nightcap, but is too astonished to eat it.)* Never heard something like this... *(Variation 28)* How many hands does that Goldberg have? I can hear a bass line and a melody, but I also all kinds of trills in between. Here, Johann Sebastian clearly anticipates on Beethoven. *(The Count's astonishment is so big that it doesn't even come to his mind that he has never heard of Beethoven, since he is not even born yet.)* *(Variation 29)* Now this has to be the final variation, with its enthusiastic, proud chords. *(Variation 30)* No! *Quodlibet!* On a German folk song! *(He sings along: Ich bin solang niet bei dir g'west, ruck her, ruck her!)* Most merry! This must be the end, no other possibility. *(Aria da capo. In disbelief, the Count gazes at Goldberg. Then, finally, he starts to eat his nightcap.)*

CURTAIN

Een slaappil was wellicht praktischer geweest

*Tragische vaudeville in één bedrijf,
door Thomas A. Beijer*

Plaats en tijd van handeling: Dresden, 1743.

Personages:

GRAAF CARL HERMANN VON KEYSERLINGK

Russisch diplomaat. Lijdt aan slapeloosheid.

JOHANN GOTTLIEB GOLDBERG

Briljant klavecijnist van zestien jaar oud, in dienst bij de graaf.

DOCTOR – stomme rol

Scène 1

In de dokterspraktijk.

GRAAF CARL HERMANN VON KEYSERLINGK: Dokter. Ik kan niet slapen.

DOKTER: *(Kijkt de graaf een tijdje aan. Haalt tenslotte z'n schouders op.)*

Changement.

Scène 2

De slaapkamer van de graaf. De graaf ligt in bed. Hij draagt een puntige slaapmuts met een lange kwast eraan. De jonge maestro Goldberg preludeert wat op het klavecimbel.

GRAAF CARL HERMANN VON KEYSERLINGK:

Dat was heel aardig van Johann Sebastian, om een bundel klavecimbelmuziek voor me te componeren. 'Misschien dat je hiervan in slaap valt,' schreef hij erbij. Nou, ik hoop het. Want aan die idioot van een dokter had ik niet bepaald veel. Hee, Goldberg! Hou eens op met die vervelende toonladders, speel het nieuwe stuk van Herr Bach, wil je! *(Goldberg kijkt geërgerd op van het toetsenbord, mompelt iets onverstaanbaars en pakt een gloednieuwe, in leer gebonden partituur van een stapel. Hij zet hem op de lessenaar, slaat hem open en begint te spelen.)*

GRAAF CARL HERMANN VON KEYSERLINGK:

Ha... *(Hij gaat er comfortabeler voor liggen.)* Dat is prachtig, zeg. Die goeie ouwe Sebastian! Schitterend, gewoon! Al lijkt het wel verdacht veel op de Chaconnein G van die vent uit Halle, hoe heet hij ook alweer, die mafkees die naar Londen is vertrokken. Nou ja. Gelukkig is plagiaat plegen geen zonde in de achttiende eeuw. Heel anders dan in de eenentwintigste. Zo kan ik me tenminste voorstellen. Ongelooflijk, wat een mooie en rustgevende kleine aria! En volgens mij werkt het al... Ik dommel weg... Ik sluimer in... Niet vergeten Sebastian morgen een gouden beker met honderd Louis d'Or te sturen... *(Hij gaapt en valt in slaap. Dan zet Goldberg de eerste Variatie in. De graaf springt rechtop in bed.)*

Wat krijgen we nou! Die grapjas heeft een variatiecyclus gemaakt! Maar wat een vreemde! De eerste variatie moet een rustige, licht omspeelde versie van het thema zijn, toch geen *polonaise*? *(Goldberg speelt Variatie 2)* En nu is de driekwartsmaat opeens een tweekwartsmaat geworden... Ook heel onconventioneel... *(Variatie 3)* Oh, het is alweer gedaan met de tweekwartsmaat, nu krijgen we canon, op de priem, zo te horen – ja, inderdaad: de tweede inzet begint op dezelfde noot als de eerste, één maat later. *(Variatie 4)* Een *passepied*! Nu wordt het ineens een danssuite! Ik moet slapen! Niet dansen! *(Variatie 5)* Moet je die Goldberg eens zien, kruist zijn handen heen en weer als een bezetene, wat een virtuoos... *(Variatie 6)* Opnieuw een canon. Maar nu op de tweede. De volgende moet dan wel op de terts zijn. Zo niet, dan eet ik mijn slaapmuts op. *(Variatie 7)* Neel! Het is een *gigue*! Zou Sebastian nou echt denken dat ik kan slapen op zulke dansmuziek? Nu zal de canon op de terts dan wel komen – *(Variatie 8)* Weer mis! Opnieuw een virtueuze variatie met gekruiste handen... Belofte maakt schuld... *(De graaf neemt zijn slaapmuts af en begint op de kwast te kauwen. Goldberg speelt Variatie 9)* Oh. Gelukkig. Canon op de terts. *(De graaf zet zijn slaapmuts weer op.)* *(Variatie 10)* Een vierstemmige fuga! En wat voor één... Ik heb nog nooit een fugathema met zoveel versieringen gehoord... *(Variatie 11)* Wat is dit? Een toccata? Toonladders, drieklanken, trillers, Goldberg heeft er zijn handen vol aan... *(Variatie 12)* Canon op de kwart. Het begint er sterk op te lijken dat Sebastiaan het hele octaaf langs wil gaan met zijn canons. Maar eerst zal hij wel weer met één of andere dans komen...

(*Variatie 13*) Jep: *Sarabande*. (*Variatie 14*) En opnieuw een virtuoze toccata. Verreweg de meest virtuoze tot nu toe... (*Variatie 15*) Een schok! Voor het eerst geen G majeur meer, maar g mineur... Wat een melancholie in die dalende tonen... Wat een... Hee. Wacht eens even. Het lijkt wel... Ja: het is een canon in de kwint. Maar de tweede inzet is gespiegeld, hij gaat precies de andere kant op... (*Variatie 16*) En we zijn weer terug in majeur. En majesteus is het bovendien ook, deze *ouverture* in de Franse stijl... (*Variatie 17*) Niet te geloven, hoe Sebastian van weinig materiaal iets geniaals kan toveren: een hele variatie opbouwen uit stijgende en dalende tertsen, hoe komt hij erop... (*Variatie 18*) En daar is hij: de canon in de sext. (*Variatie 19*) Prachtig! Een mooi klein speeldoosje, zo lijkt het wel... (*Variatie 20*) Daar gaat Goldberg weer met zijn gekruiste handen, in tegengestelde bewegingen. Ongelooflijk dat ze nooit eens botsen... (*Variatie 21*) Opnieuw een variatie in mineur. Canon in het septiem. Dan zal het wel bijna afgelopen zijn, want het octaaf is feitelijk weer een priem en die hebben we al gehad. Wat een prachtige, droevige variatie is dit... (*Variatie 22*) En wat een prachtige, troostende variatie is dit! (*Variatie 23*) En wat een virtuoze is dit! Kijk Goldbergs handen elkaar eens achterna zitten, net een speels paartje libelles... Dit zal de slotvariatie wel zijn. (*Variatie 24*) Nee! Ik geloof mijn oren niet! Een canon in het octaaf! Johann Sebastian, jij genie! Is dit dan de slotvariatie, met het octaaf, waarmee de cirkel symbolisch rond is? (*Variatie 25*) Nog een! In mineur! Dus hierna zal er ook nog wel een komen, want hij kan niet in mineur eindigen. Wat een ontroerend treurige, zelfs tragische variatie is dit, en wat een inventieve en merkwaardige chromatische schakeringen, als steeds van kleur verschietend parelmoer...

(*Variatie 26*) En wat een contrast, zo'n blijmoedige toccata erachteraan! Dit moet het einde zijn. (*Variatie 27*) Oké. Nu eet ik mijn slaapmuts op: een canon in de noon. (*Hij neemt zijn slaapmuts af, maar is te verbijsterd om hem daadwerkelijk op te eten.*) Zoiets is nog nooit vernoot. Vertoont. (*Variatie 28*) Hoeveel handen heeft Goldberg? Ik hoor een baslijn en een melodie, maar in het midden ook nog allemaal trillers. Hier loopt Sebastian duidelijk vooruit Beethoven... (*De graaf is zo verbijsterd dat hij helemaal niet in de gaten heeft dat hij nog nooit van Beethoven heeft gehoord, aangezien die pas over zevenentwintig jaar geboren zal worden.*) (*Variatie 29*) Dit moet nu echt de slotvariatie zijn, met die enthousiaste, trotse akkoorden! (*Variatie 30*) Nee! *Quodlibet!* Hij komt met een Duits volksliedje aanzetten! (*Hij zingt mee: Ich bin solange niet bei dir g'west, ruck her, ruck her!*) Wat een vrolijkheid! Nu moet het toch echt afgelopen zijn, dat kan niet anders. (*Aria da capo. De graaf staart vol ongeloof naar Goldberg. Dan begint hij, eindelijk, zijn slaapmuts op te eten.*)

DOEK

CAMERATA**RCO** is a unique ensemble. We are all members of the Royal Concertgebouw Orchestra in Amsterdam and we enjoy playing in the orchestra tremendously. However, we like to expand this joy by playing together in a small ensemble as well.

Not only is the repertoire of a small ensemble different, we also feel that chamber music is more personal and intimate. It is refreshing to get to know our colleagues in the orchestra better while working together in Camerata RCO. We are completely free to choose the repertoire we play, where we play it and with whom. With Camerata RCO we like to be in close contact with our audience. The energy that results from these concerts is what inspires us most.

Camerata RCO plays many concerts in the Netherlands and abroad. The ensemble has residencies in Spaarndam and Dordrecht, as well as Festival Amfiteatrof in Levanto, Italy. We have performed in such cities as New York, Minsk, Tokyo, Seoul, Vienna, Rome Madrid and Honolulu.

camerata-rco.com

Bert van der Wolf

This High Definition Surround Recording was Produced, Engineered and Edited by Bert van der Wolf of NorthStar Recording Services, using the 'High Quality Musical Surround Mastering' principle. The basis of this recording principle is a realistic and holographic 3 dimensional representation of the musical instruments, voices and recording venue, according to traditional concert practice. For most older music this means a frontal representation of the musical performance, but such that width and depth of the ensemble and acoustic characteristics of the hall do resemble 'real life' as much as possible.

Some older compositions, and many contemporary works do specifically ask for placement of musical instruments and voices over the full 360 degrees sound scape, and in these cases the recording is as realistic as possible, within the limits of the 5.1 Surround Sound and the AURO-3D 9.1 standard. This requires a very innovative use of all 6 loudspeakers and the use of completely matched, full frequency range loudspeakers for all 5 discrete channels. A complementary sub-woofer, for the ultra low frequencies under 40Hz, is highly recommended to maximally benefit from the sound quality of this recording.

northstarconsult.nl

Recorded at, Singel Church, Amsterdam, The Netherlands
Recording dates, 7-9 june 2016

Producer, Hubert Koekenberg
Recording producer, Bert van der Wolf

Balance engineer and recording engineer, Bert van der Wolf
Project coordinator, Elsa Hänslı

Publisher, BarcaNova Productions B.V.
Booklet editor, Lucas Evertse

All Photos, © Marco Okhuizen
Cover photo, Fan Ho

Graphic design, Lucas Evertse
Art direction, Hubert Koekenberg

Recorded, edited and mastered by **Bert van der Wolf**

© BarcaNovaProductions B.V.

camerata-rco.com
barcanova.nl

